

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIII.

Locus Plutarchi, & item Apulei, emendatus. Cap. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

lingua non reperiatur. Ego re paulo diligentius
perspecta, unius litterae mutatione, videor
lectignem inuenisse, nimirum sic legendo:

Αιγίλιπτοι montes Aetna omnes asperi
Ad hoc autem probandum, videtur vel unus
sufficere, qui multis in locis sic inquit:

ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης. cum loquitur
scopulo aliquo praerupto, & rupe adeo alta, ut
ritudine à capris relinquatur.

Locus Plutarchi & item Apulei emen-
datus.

CAP. IX.

PLUTARCHVS in Erotico de Solone
gislatore sic inquit: ὡς καὶ Σόλων κατέβαλε
λόγους καὶ ἄλλων ἀρρένων παίδων ἀπέπειρε, καὶ ἐπέ-
φειν. καὶ οὐδὲν δὲ σωφροσύνης γυναικῶν οὐκ ἐπι-
καλόν γὰρ φιλία καὶ ἀσείων. ἔσθι γὰρ οὐδὲν ἄλλο
θάνατον ἢ τῆς γυναικῶν. ἐπὶ δὲ πλείονα λέγει
μουρῶνα τῆς Πελοποννήσου ἀντιπερὶ σίας ὁ Δαρ-
εὐ γὰρ νῆ δ' ἴα ἔφη τῆς Σόλωνος ἐμνήσθη. καὶ
αὐτὸ γινώσκοντι τῆς ἐρωτικῆς ἀνδρῶς.

Εἰς Δίχης ἐρωτικῶν ἐπ' ἀνδρῶν παιδοφιλίαν
Μηρόν καὶ γλυκεροῦ σώματος.

Huius distichi postremum versum mancum
mutilum esse, quis est qui non ignorat? itaque
opera danda est, ut quam optimè hic hiatus comple-
ri possit. Ego, si quis sit coniectura locus, sic
versum

Ant. Mure
Varia Lecti
LII
25

versum explendum & emendandum putavi,

Μηράν ἰμείερον καὶ γλυκερῶν σόματος.

Atque hanc coniecturam meam, nō ita multa post,
Athenai quidam locus, in quem casu incideram, cō-
firmavit, qui sic se habet: Ὡς δὲ Σπαρτιάταις, ὡς
Ἀγνων ὄπισθ' ὁ Ἀκαδημαῖκος, ὡς τῶν γὰρ μὲν ταῖς
παρθένους ὡς παιδικοῖς νόμος ἔστιν ὀμλεῖν, καὶ γὰρ
ὁ νόμος δέ τις Σόλων ἔφη,

Μηράν ἰμείερον καὶ γλυκερῶν σόματος.

Et pro eo quod legitur in primo versu, Ἦς δ' ἔστις,
doctissimus vir Guilielmus Canterus frater meus
ante quinquennium me admonuit; sibi legendum
videri ἔδ' ἔστις, quam emendationem, quod huic
loco maximè videatur esse oportuna & conveniens;
praesertim cum nulla constet mutatione litterarum,
non dubitavi hic cum studiosis communicare. Sic
autem locus me admonet etiam Apulei quendam
locum eadem opera tanquam una fidelia duos deal-
bantem parietes, nitore suo restituere. Huius itaque
haec sunt verba ex Apologia pro se ipso prima: Fecit
versus Apuleius, si malos, crimen est, nec tamen
id philosophi, sed poetae, sin bonos, quid accusas? At
enim ludicros & amatorios fecit. Num ergo haec
sunt crimina mea? & nomine erratis, qui me Ma-
gie detulistis? Fecere tamen & alij talia, etsi vos
ignoratis; apud Græcos Teius quidam Lacedaemo-
nia & ciuis, cum aliis innumeris & mulier Les-
bia, lasciuè quidem illa, tantaq; gratia, ut nobis

F

inso-

Ant. Mure
Varia Lecti
LIII
28

insolentiam linguae suae, dulcedine carminum com-
mendet. Apud nos vero Aedituus, & Portius, &
Catullus. Isti quoque cum aliis innumeris. At phi-
losophi non fuerunt. Num igitur etiam Solonē
serium virum atque philosophum negabis? Cui
ille lasciuissimus versus est:

Μηράν ἰμείερον καὶ γλυκεροῦ εἶμαρτος.
in omnibus autem codicibus impressis vulgo habetur,
gitur, hoc modo, μείερον εἶ μείερον. Et ut videretur
graece sensus reuertamur, idem Plutarchus in
dem & libro & loco hos versiculos Aeschylus addu-
cit, cum inquit:

Προσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι, καὶ τὸ Αἰχολοῦ λέγοντος
Σέβας δὲ μηράν * εἰ κατηδέσσω

Ὡς δὲ χαρίσει τῷ πικρῶν φιλημάτων.
in versibus, ut omittam in primo versu, desideratur
aliquid, mirum tamen est à nemine hactenus obser-
uatum, pro πικρῶν, πικρῶν in postremo legendum
etiam ipso Plutarcho teste, qui in libro, qui inscribitur
tur, πῶς ἂν περὶ δεικνύει τὸ νόημα τῶ φίλων, sic in-
quit: ὡς ἀνέγραψε καὶ σκληροῦ καὶ νεμεσιτῶν ποιῶν

Ὡς δὲ χαρίσει τῷ πικρῶν φιλημάτων.
Iam cum primum versum in antiquo quodam scriptore
sic scriptum inuenissem:

Σέβας δὲ μηράν, ἀγνὸν ἢ ὀπίδωσσω οὐ.
dubitavi versum hunc apud Plutarchum, addita voce
ἀγνὸν, hoc pacto emendare:

Σέβας δὲ μηράν ἀγνὸν, οὐ κατηδέσσω.